

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 15 de febrer de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. N.L.C. va presentar davant de l'Honorable BATLLIA, demanda laboral, contra el Sr. X.M.T., en reclamació de la quantitat de 2.366 €, mes els interessos legals corresponents, en concepte de salari del mes de juny del 2004 (514,14 €), de pagament de compensació econòmica i de preavis (473,55 €), d'indemnització per acomiadament injustificat o fet de forma indeguda (703,56 €), de pagament de dies de festa retribuïda i no recuperable (54,12 €), i d'hores extraordinàries (593,63 €).

II.- El Sr. X.M.T. es va oposar a les pretensions de la part actora, contestant que mai la Sra. N.L.C. va ésser acomiadada, sinó que pel contrari, fou aquesta la que va abandonar el seu lloc de treball sense donar al empleador el termini de preavis de 10 dies; i va plantejar una demanda reconvençional en reclamació de la quantitat de 270,60 € en concepte de preavis.

III.- Per sentència de data 26 de juliol del 2006, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant íntegrament la demanda de l'actora, i rebutjant la reconversió, va condemnar el Sr. X.M.T. a

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

pagar a la Sra. N.L.C., l'import de 2.366 € mes els interessos legals corresponents des del dia 1 de desembre del 2004, amb imposició de costes al defenent.

IV.- Contra aquesta resolució el Sr. X.M.T. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta: que ha quedat provat en autes que la Directora de l'Aparthotel l'O. no va acomiadar verbalment, sinó que la Sra. N.L.C. va desistir unilateralment i voluntària del seu lloc de treball; que no procedeix la reclamació dels dies de festa retribuïda i no recuperable, atès que aquests festius han estat abastament compensats mitjançant 2 dies de compensació per cadascun d'aquests dies que s'han treballats; que també ha quedat degudament provat que les hores extraordinàries es compensaven amb dies de festa; que només pertoca a la part actora, el pagament de l'import de 514,14 € en concepte de 19 dies treballats del mes de juny del 2004; que procedeix l'admissió de la demanda reconvencional ja que ha quedat demostrat que la treballadora va abandonar el seu lloc de treball sense donar el preavis establert legalment.

II.- La Sra. N.L.C. va començar a treballar per compte del negoci Aparthotel l'O. propietat del Sr. X.M.T., el dia 6 de novembre del 2003, per realitzar tasques de cambrera d'habitacions, mitjançant un salari darrerament de 812 € mensual, mes els avantatges materials corresponents a un àpat diari. El dia 20 de juny del 2004, la Sra. N.L.C., juntament amb dues altres companyes de feina, les Sres. C.G.P. i R.G.F., es varen dirigir a la Sra. S.M.A., gerent del negoci per reivindicar una millora de les condicions de treball. A comptar d'aquest dia la Sra. N.L.C. no es va presenciar mes a la feina, el que va originar per part de l'empresa, una carta de data 23 de juny del 2004 en la qual es notificava a la treballadora, que l'empresa esperava fins a final de juny la seva carta notificant la seva decisió

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

d'abandonar la feina voluntàriament, i que passat aquest temps se li donarà de baixa de la seguretat social. La problemàtica que s'ha de resoldre es la de determinar, si la Sra. N.L.C., descontenta de les seves condicions de feina, va abandonar el seu lloc de treball per marxar voluntàriament de l'empresa, sense preavis, com ho sosté la part que recorre, o si al contrari, la Sra. N.L.C., com ho preten la mateixa, no es va presentar a la feina, perquè l'empresari va acomiadar-la verbalment el dia 20 de juny del 2004.

III.- En la reunió del dia 20 de juny, només eren presents, la Directora del negoci, la Sra. S.M.A., i les empleades de l'Aparthotel, les Sres N.L.C., C.G.P. i R.G.F.. Si s'ha de descartar les declaracions de les Sres S.M.A. i N.L.C., per ser les mateixes, en total contradicció en raó dels seus interessos divergent, en canvi, s'ha de valorar els testimoniatges de les Sres C.G.P. i R.G.F., que, encara que siguin antigues treballadores de l'empresa, no tenen cap interès en el litigi i per tant han d'ésser les més objectives de les que han participat a l'entrevista. Resulta de manera clara i concordant d'aquests testimoniatges, que a conseqüència del desacord entre la direcció de l'empresa i les treballadores, i finalitzada la discussió, la Sra. C.G.P. va presentar una carta de desistiment voluntària, aleshores que la N.L.C., va ésser acomiadada verbalment per la Sra. S.M.A., que va prohibir-li l'entrada a l'Aparthotel. Per tant els referits testimoniatges, que no son rebutjats per cap element de prova objectiu, acrediten suficientment que la Sra. N.L.C. fou acomiadada de manera verbal, en vulneració de les requisits de forma exigits per la Llei sobre el contracte de treball que imposen la notificació de l'acomiadament del treballador per escrit.

IV.- Ara be, de la comparació del article 71 de la Llei que estipula que la infracció a la normativa del present article dona lloc únicament a la indemnització establerta a l'article 76, amb el article 72-11, que disposa que l'acomiadament injustificat dona lloc únicament a les indemnitzacions de l'article 76, i amb el mateix article 76 que estableix que l'acomiadament fet en forma indeguda, l'acomiadament improcedent i l'acomiadament injustificat comporten una indemnització al treballador no inferior a 1 mes i mig de salari per

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

any de servei a l'empresa, se'n desprèn que la Sra. N.L.C. només té dret a percebre la referida indemnització a l'exclusió de cap altra quantitat. Per tant s'ha de condemnar l'empresari a satisfer a la treballadora, en concepte d'acomiadament fet en forma indeguda, únicament l'import corresponent a l'indemnització de l'article 76 de la Llei, es a dir 703,56 €.

V.- Respecte al pagament dels dies de festa retribuïda i no recuperable, i de les hores extraordinàries, s'ha d'estimar les pretensions de la treballadora, ja que si es considera les fulls horaris que consten en autes, se'n desprèn que en el mes de desembre del 2003, en el qual existeixen 3 dies festius, els 8, 25 i 26, la treballadora ha tingut 5 dies de festa, el que fa, deducció feta de la jornada de descans setmanal, obligatòria i irrenunciable prevista en l'article 45 de la Llei sobre el contracte de treball, que la Sra. N.L.C. ha gaudit d'un sol dia de descans per compensar els 2 dies de festa i totes les hores extraordinàries; que pel mes de gener, ha tingut només 5 dies de festa, corresponent al descans setmanal, sense compensació pel 1 de gener i les hores extraordinàries, i que pel mes de març, ha tingut fora dels 5 dies de descans setmanal, 4 dies per compensar un dia de festa i les hores extraordinàries, aleshores que al mes de febrer anterior, ni tant sol ha tingut les 4 dies de descans setmanals obligatòries, sinó únicament 2. En conseqüència, no es pot admetre les afirmacions de la part recurrent segons les quals tots els dies festius i les hores extraordinàries foren compensades per dies de festa.

VI.- El Sr. X.M.T. reconeix deure a la Sra. N.L.C., la quantitat de 514,14 € en concepte de salari del mes de juny del 2004.

VII.- L'admissió de la reclamació de la treballadora en concepte d'indemnització per acomiadament fet en forma indeguda desvirtua per ella mateixa la demanda reconvençional de la part recurrent.

VI.- Es costum en matèria laboral, quan s'estima molt parcialment, com en el present cas, el recurs de l'empresari i que es confirma en majoria les pretensions

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

del treballador, de condemnar l'empresari al pagament de les costes processals.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar en part el recurs d'apel·lació del Sr. X.M.T.;

Reformar la sentència del Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 26 de juliol del 2006, en el sentit de condemnar el Sr. X.M.T. a abonar a la Sra. N.L.C., l'import de 1.865,45 € juntament amb els interessos legals meritats a comptar de la data de contesta a la demanda, i a cotitzar prop de la CASS, l'esmentada quantitat ; així com al pagament de les costes processals d'ambdues instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-